

[Ole Espersen]

Jeg føler ingen trang til at kommentere de enkelte ordføreres indlæg. Jeg synes, det er gjort på en særdeles udtømmende måde, og den socialdemokratiske gruppe deler den vurdering, statsministeren har foretaget, herunder den vurdering, at en række indlæg – især nogle fra de store borgerlige partier – viste meget lidt vilje til samarbejde.

Det, der har fået mig til at tage ordet igen, er den meget bastante afvisning af helhedsplanen, som hr. Poul Schlüter fremkom med under påberøelse af, at der var tale om den rene socialisme. Som statsministeren har gjort det, har jeg også kigget helhedsplanen igennem endnu en gang for at se, hvad det er, der har fået hr. Poul Schlüter til at bruge så stærkt et ordvalg, som der har været tale om.

Hr. Poul Schlüter sagde, at nu skal vi have gennemført ØD, og det skal gennemføres ved tvang. Jeg er ked af, at man åbenbart hverken har læst dette forslag rimelig grundigt igennem – det så vi jo under debatten om ØD – eller har læst det forslag om overskudsdeling og medbestemmelse ordentligt igennem, som nu er lagt frem i folketinget. Det er ikke et forslag om ØD, således som vi foreslog det i sin tid. Vi var – må vi nok erkende – for en gangs skyld lidt for langt forud for vores tid. Overskudsdeling er jo noget helt andet, og det er bestemt ikke noget, der berettiger hr. Poul Schlüter eller andre til at karakterisere dem, der skal bestyre disse midler, som nogle ubehagelige fagforeningspampere, der får den totale finansmagt her i landet.

Overskudsdeling er noget overordentlig beskedent. Der er tale om, at virksomhederne skal indbetale en tiendedel af deres overskud efter fradrag af skat til en fælles fond, 10 pct. efter fradrag af skat. Disse penge kan, hvis man kan opnå en ganske frivillig aftale herom, genplaceres i de enkelte virksomheder. Der er ikke tale om tvangsplacering overhovedet, men kun en genplacering efter frivillig aftale, og opnår man ikke en sådan frivillig aftale, placeres de i fællesfonden, som så træffer afgørelse om, hvor investeringen skal ske. Det afgørende er naturligvis, at disse penge ikke går ud af erhvervslivet.

Hr. Poul Schlüter talte om, at det var håndører for den enkelte. Det er i og for sig også håndører, og netop fordi det er små beløb, som vi har sagt, forekommer det mig

ikke rimeligt, at man ikke kan se, at der er fornuft i dette forslag.

Det er ikke helt korrekt, hvad hr. Niels Helveg Petersen sagde, at man skærer forbindelsen mellem den genplacerede kapital og virksomhedens ansatte over. Der er stadig den forbindelse til stede, som hr. Niels Helveg Petersen efterlyste, idet overskuddet af den genplacerede kapital for halvdelens vedkommende forbliver i virksomheden med henblik på dér at blive anvendt til kollektive formål, medens resten går til fællesfonden, som selvfølgelig skal bestyres i overensstemmelse med samfundsmæssige og lønmodtagermæssige interesser.

Dette meget, meget beskedne forslag fortjener ikke at blive karakteriseret, som det er sket, ikke blot af hr. Poul Schlüter, men også af andre her i dag. Lad os karakterisere overskudsdelingen og medbestemmelsesretten, som den bør karakteriseres, nemlig som en meget, meget beskeden start på øget demokrati inden for det økonomiske liv og som en meget, meget beskeden start på en formuespredning i vort samfund.

Ellemann-Jensen (V):

Det var en skuffelse at høre statsministeren før. Der var en hoben polemiske bemærkninger til højre og venstre, og så var der en erkendelse, som skinnede så tydeligt igennem, af, at man egentlig godt vidste, at det, man var kommet med her, ikke hjælper stort. Som statsministeren sagde: dette løser jo ikke betalingsbalanceproblemet, men en let og hurtig løsning findes ikke, sagde statsministeren.

Nej, det har vi da så sandelig heller ikke påstået, og den løsning, som jeg skitserede i mit første indlæg, den løsning, venstre lægger frem som sit tilbud til regeringen om at være med til en løsning af problemerne, er så sandelig ikke nogen let og hurtig løsning.

Statsministeren siger, at ikke desto mindre affarerer vi en stigning i ledigheden. Det er nu ikke rigtigt, for ledigheden vil stige, viser tallene. Vi forbedrer betalingsbalancen med 6,5 mia kr. i 1983. Nå ja, fra et underskud på mindst 20 mia kr. Og statsministeren svarede ikke på det spørgsmål, jeg stillede: tror statsministeren, at vi kan låne 50 mia kr. i udlandet i de kommende 4 år? Jeg skal svare statsministeren: det kan vi nok ikke, det kommer